UNIWERSYTET EKONOMICZNY W POZNANIU

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

25 lecie pracy Dr Włodzimierza Seydlitza na polu spółdzielczości

Źródło:

Gospodarka Zachodnia Rok 3 1939 zeszyt 4, strona 98

Artykuł zdigitalizowany i udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Minister Edukacji i Nauki

Społeczna Odpowiedzialność Nauki

25 lecie pracy Dr Włodzimierza Seydlitza na polu spółdzielczości

Pierwszego kwietnia b. r. obchodzi jubileusz dwudziestopięciolecia pracy na polu spółdzielczości p. Dr Włodzimierz Seydlitz. Prezes Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-

Gospodarczych n. r. oraz Prezes Okręgowej Rady tegoż Związku w Poznaniu.

Jubilat urodził się w Poznaniu w roku 1890. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu w r. 1909 udaje się na studia prawnicze do Wrocławia. Kończy je w roku 1912 z odznaczeniem i z tytułem doktora.

Już w czasach gimnazjalnych i uniwersyteckich oddaje się z zamiłowaniem pracy społecznej w tajnych organizacjach młodzieży polskiej; należy m. in. do akademickiej organizacji niepodległościowej „Zet".

Po studiach obiera zawód bankowca i pracuje początkowo we Wrocławiu, niedługo jednak, bo już w 1914 roku od pierwszego kwietnia przenosi się do Środy i obejmuje stanowisko członka Zarządu miejscowego Banku Ludowego, którego założycielem był Ks. Patron Szamarzewski. Dzięki pracowitości i okazanym zdolnościom organizacyjnym zwrócił na siebie uwagę, bo zaledwie po dwu latach pracy powołano go 1916 r. do Patronatu Spółdzielni w Poznaniu. Pracuje przy boku ówczesnego Ks. Patrona Adamskiego, a od roku 1919 już go zastępuje i samodzielnie kieruje całym Związkiem. Zaczyna się okres pracy bardzo intensywnej i ciężkiej. Odrodzona i organizująca się Rzeczpospolita potrzebuje ludzi wyrobionych i doświadczanych w pracy. Razem z Ks. Patronem Adamskim, który wówczas wyłącznie poświęcił się pracy w Komisariacie Naczelnej Rady Ludowej staje do apelu i oddaje się do dyspozycji ówczesnych władz. Należy do Rady Ludowej w Poznaniu, jest delegatem na Sejm dzielnicowy — organizuje wespół z innymi propagandę Pożyczki Odrodzenia, przyczyniając się do jej wielkiego powodzenia w spółdzielniach.

Na terenie spółdzielczości osiąga wkrótce poważne sukcesy. Współpracuje przy tworzeniu polskiego ustawodawstwa spółdzielczego, należy od początku do Państwowej Rady Spółdzielczej. Budzący się po wojnie ruch spółdzielni spożywców kieruje na właściwe tory i zespala z Patronatem; powstające po roku 1924 spółdzielnie mleczarskie mają w Nim wybitnego doradcę i opiekuna.

W uznaniu Jego pełni poświęcenia pracy zostaje w 1927 r. wybrany Patronem Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu, a w dwa lata później, za położone na polu spółdzielczości zasługi, otrzymuje wysokie odznaczenie w postaci Krzyża Komandorskiego Orderu Polonia Restituta.

To też z okazji zaszczytnego dla Niego Jubileuszu — społeczeństwo ziem zachodnich, w uznaniu Jego zasług, składa Mu najserdeczniejsze gratulacje i życzenia dalszej owocnej pracy dla dobra Rzeczypospolitej i Ziem Zachodnich.

Z polskiego eksportu drzewnego

Z inicjatywy administracji Lasów Państwowych została założona w końcu 1931 r., jako Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Polska Agencja Drzewna „Paged" z Centralą w Gdyni i Oddziałem w Gdańsku. Powstanie Spółki „Paged" łączy się ściśle z okresem, w którym Lasy Państwowe rozpoczęły na większą skalę przeróbkę materiałów drzewnych we własnych zakładach i skutkiem tego przeszły do bezpośredniego eksportu swej produkcji. Głównym polem działania Spółki w początkach jej działalności były czynności łączące się z wywozem drewna drogą morską, a więc — przeładunek i magazynowanie materiałów drzewnych, nadchodzących do portu, frachtowanie okrętów, przeprowadzanie rozrachunków z odbiorcami zagranicznymi, inkasowanie należności za eksportowane drewno itd.

Już w styczniu 1932 r. rozpoczyna „Paged" załadunki drewna z własnych placów przeładunkowych w Gdańsku, a w maju tegoż roku zapoczątkowuje ekspedycję materiałów drzewnych z portu gdyńskiego, przez który poprzednio wywożono tylko znikome ilości drewna. Od czasu rozpoczęcia działalności S-ki „Paged" Gdynia staje w rzędzie najważniejszych punktów przeładunkowych dla drewna na morzu Bałtyckim. Od początku swego istnienia „Paged" załadowuje prócz materiałów drzewnych produkcji Lasów Państwowych również i drewno produkcji prywatnej.

W 1934 r. „Paged" przystępuje do budowy własnego portu drzewnego w Gdyni. Port ten mieści się na Oksywiu. Powierzchnia jego wynosi przeszło 130 tys. m². Zdolność przeładunkowa — 600 tys. m³ materiałów drzewnych rocznie.

Dzięki S-ce „Paged" gospodarka polska otrzymała imponujący port drzewny, zaopatrzony we wzorowe urządzenia przeładunkowe, budzące podziw fachowców. Port ten przewyższa pod względem urządzeń przeładunkowych i sprawności technicznej niemal wszystkie porty drzewne Europy.

Jak wspominaliśmy wyżej, „Paged" dopomógł wydatnie Lasom Państwowym do ugruntowania marki L Orzeł P na rynkach zagranicznych. Jeśli rzeczą Lasów Państwowych było dostarczanie zagranicznym iporterom towaru wyborowej jakości, to S-ce „Paged" przypadła w udziale rola ekspedytora, szczególnie ważna przy materiale, wymagającym tak pieczołowitej opieki, jakim jest drewno. Oprócz czynności ekspedycyjnej Lasy Państwowe powierzyły S-ce „Paged" od początku jej istnienia wyłączne zastępstwo komisowej sprzedaży ich produkcji na obszarach Gdyni, powiatu morskiego i Gdańska. W r. 1934 „Paged" obejmuje komisową sprzedaż materiałów drzewnych produkcji Lasów Państwowych na terenie całego Państwa i w związku z tym przekształca swój oddział warszawski na centralę sprzedaży dla rynku krajowego.

Dzięki scentralizowaniu sprzedaży w S-ce „Paged" krajowi odbiorcy materiałów drzewnych mogą być obsłużeni pełnym asortymentem wszelkich gatunków drewna, produkowanych przez Lasy Państwowe. Ten sam standaryzowany materiał z marką L Orzeł P, który utorował eksportowi polskiemu drogę zagranicę i który zagranicą cieszy się zasłużoną sławą, został postawiony w pełnym asortymencie do dyspozycji rynku krajowego. Dodatnie strony, jakie towar standaryzowany przedstawia dla odbiorcy, mówią dobitnie same za siebie. Standart, t. j. całokształt cech danego materiału nadaje drewnu znamiona towaru niemal giełdowego, z wszystkimi stąd płynącymi dogodnościami dla handlu. Za punkt wyjścia swojej klasyfikacji przyjęły Lasy Państwowe klasyfikację szwedzką, stosowaną przez główne kraje eksportujące i przyjętą przez najważniejsze państwa importujące. Sześcioklasowy system sortowania określa dokładnie dla każdej klasy szerokość oflisu, wyznacza ilość sęków i ich rodzaj, rozmiary pęknięć obwodowych, rdzeniowych i na kancie, zasięg sinizny i jej charakter, rozmiary murszu miękk-